

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Polletna naročnina Lir 3.000

Letna naročnina » 6.000

Letna inozemstvo » 8.000

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXVII. - Štev. 23 (1355)

Gorica - četrtek, 5. junija 1975 - Trst

Posamezna številka Lir 150

Kristjani za socializem

(Zgrešen odgovor na pravične zahteve)

Gibanje »Kristjani za socializem« je nastalo pred nekaj leti v Čilu. Od tam se je gibanje razširilo po drugih deželah Latinske Amerike, v Španijo, Portugalsko, Italijo in še druge evropske države. Gibanje organizira sestanke in debate, pri čemer zavzema stališča do raznih problemov od verskih do gospodarskih, političnih in socialnih, vendar na tak način, da povzroča zmedo med verniki in se postavlja v nasprotje z uradnim naukom cerkvenega učiteljstva.

Eden problemov, ki stalno vznemirja človeško družbo je, kako izkoreniniti krivico in zatiranje človeka po človeku; drug problem je, kako konkretno vero vnesti v zgodovinsko dogajanje; tretji, kako Cerkev očistiti vsakega svetnega interesa.

Kako odgovarjajo »Kristjani za socializem« na te probleme? Trdijo, da je edini izvor krivic in zatiranja v kapitalističnem sistemu, da je treba ta sistem uničiti z revolucijo, ki bo vzpostavila marksistični socializem; da so kristjani dolžni skupno z marksisti nastopiti v revolucionarni borbi za socializem, ker da jim to dolžnost nalaga sama vera; da je treba spremeniti Cerkev, vero in teologijo z metodami, ki jih predlaga marksizem; in končno, da je treba zavreči tradicionalno krščansko stališče, da je duh nad materijo in večnost nad časovnim ter dati prvenstvo časovnemu nad duhovnim, verske resnice pa oče- njevati v luči človeškega spoznanja.

Zlasti ta zadnja zahteva je videti posebno huda, saj zanika nadnaravni značaj krščanske vere. Že čilski škofje so s tem v zvezi pred manj kot dvema letoma zapli- sali: »Po tej poti nas hočejo pripeljati do "nove Cerkve", brez nadnaravne razsežnosti, brez zakramentov, brez hierarhične službe.«

NAPACNA TEOLOŠKA IZBIRA

Ideološka in lažibogoslovna stališča gibanja »Kristjani za socializem« so nezdružljiva z naukom katoliške vere. Zmotna je že temeljna ideološka izbira tega gibanja, ki se je odločilo za marksizem kot me- todo za spreminjanje sedanje družbene stvarnosti.

»Kristjani za socializem« pripisujejo marksistični metodi znanstveno veljavo pri analizi kapitalističnega sistema in pri graditvi bolj človeške in pravične družbe. Toda večina resnih in svobodnih znanstvenikov, ki proučujejo gospodarstvo in zgo- dovino, to metodo enostavno zavrača. Tu- di izkustvo izpričuje, da tam, kjer so se poslužili marksistične in leninistične me- tode, nikakor niso dosegli boljših rezul- tatov kot v kapitalističnem sistemu, da ne govorimo o strahotni človeški ceni, ki jo je stala uveljavitev marksistično-materia- listične metode in jo še vedno zahteva.

Sprejeti marksistično analizo dogajanja v svetu pomeni vedno sprejeti tudi ideo- logijo marksizma, saj je med obojnimi in- timna povezava. In sprejeti marksizem kot ideologijo pomeni vključiti se v razredni boj kot ga pojmuje marksizem in sprejeti dejstvo totalitarne in nasilne družbe, ka- mor vodi ta proces.

Nekateri pristaši gibanja »Kristjani za socializem« pa gredo (in so v nekem smi- slu dosledni) še dlje in trdijo, da morajo kristjani sprejeti marksizem v celoti, da tako ostvarijo razvojno edinstvo med mar- kizmom in krščanstvom.

To npr. pomeni, kakor je zatrdil neki teoretik tega gibanja, da vse, kar v verski resnici nasprotuje zahtevam po osvoboditvi ljudskih množic in zaslužnjemih naro- dov (npr. uporaba nasilja), ne prihaja od Boga. Ker pa je po mnenju »kristjanov za socializem« edinole marksizem pristni tolače osvobodilnih borb in socialnih zah- tev, zato tudi samo marksizem pravilno tolače razodeto versko resnico. To se sliši sicer kot paradoks, a ni iz trte zvito. Dejstvo je, da gibanje, o katerem go- vorimo, organizira sestanke s tem: »Mate- rialistična razlaga sv. pisma«.

Kaj še ostane krščanskega v tistem, ki

sprejme in nato razvija marksistično ideo- loško izbiro? Bore malo, a boljše: nič, raz- zen krščansko pobarvanega besedičenja o zamislih, ki niso krščanske. Konferenca španskih škofov v Tarragoni je zelo dobro opisala izničenje krščanstva, h kateremu vodi omenjena izbira:

»Jezus naj bi bil le socialni voditelj, evangelij pa priročnik (vademecum) revo- lucionarnega navdušenja; odrešilno sreča- nje z Bogom in Kristusom naj bi se uresničevalo v aktivni udeležbi pri revolu- cionarnem procesu; Cerkev naj bi se po- istovetila s svetom, odrešenje je z neke vrste napredkom, zgodovina odrešenja s svetno zgodovino, greh z gospodarsko in socialno odtujitvijo, odrešilna akcija kristjanov z razredno borbo, dobroti in dejavna ljube- zen z revolucionarno izbiro v korist enega družbenega razreda proti drugemu. Skrat- ka: zanikali bi vso nadnaravno in duhovno stvarnost. Taka izbira bi dala prav sv. Pavlu, ki je zapisal: "Če pa smo imeli upa- nje v Kristusa samo v tem življenju, smo obžalovanja vredni bolj kot vsi drugi ljudje".«

IZVOTLENJE KRŠČANSTVA

V 6. poglavju Janezovega evangelija be- remo, da je množica po čudežni pomno- žitvi kruhov Jezusa hotela izvoliti za kra- lja. Jezus se je zaradi tega umaknil, na- slednji dan pa je svoje ravnanje pojasnil z besedami: »Ne iščete me zato, ker ste videli čudeže, ampak ker ste jedli tisti kruh in bili nasičeni. Ne iščete jedi, ki mi- ne, temveč jed, ki ostane za večno življe- nje, ki vam jo bo dal Sin človekov!«

»Kristjani za socializem« so ob teh Kri- stusovih besedah nujno prisiljeni, da se zatečejo k potvarjanju smisla evangelijskih besed in to brez zadrege tudi delajo. Tako je neki govornik na prvem sestanku tega gibanja v Italiji dejal, da vrednote kot ljubezen do bližnjega in osvoboditev člo- veka niso svojstveno krščanske, ampak predvsem človeške. Na podlagi te trditve uveljavljajo prvenstvo časnega nad duhov- nim in trdijo, da je v evangeliju na pr- vem mestu človeška, materialna ljubezen, ki mora postati kriterij (merilo) za prist- nost same božje ljubezni.

Dejansko pa trdi evangelij prav na- sprotno: »Ljubi Gospoda, svojega Boga z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišlje- njem. To je prva in največja zapoved. Druga pa je tej enaka: ljubi svojega bliž- njega kakor samega sebe.«

Bogu gre torej prvenstvo. Služba revnim in zatiranim je krščanska le, če temelji na prvenstvu nadnaravne božje ljubezni. Čim je ta vidik zavržen, vera izgubi svojo odprtost in ostane zadržena znotraj ozke- ga obzorja človeške zgodovine ter se izčrpa v politični akciji.

To pa že ni več katoliška vera. Bogu, ki se razodeva, kakor uči koncilska konst- itucija »Dei Verbum«, dolgujemo pokoršči- no vere, s katero se človek svobodno ves prepusti Bogu, mu izkazuje popolno pre- danost razuma in volje ter prostovoljno sprejema njegovo razodetje.

Ponižanje krščanske vere na zgolj poli- tično dejavnost vodi logično k samolast- nemu in nesmiselnemu zataganju vere v Kristusa in k izvotlenju tistega krščanstva, ki ga živi katoliška Cerkev pod vodstvom svojega učiteljstva, katero je prav od Kri- stusa prejelo poslanstvo, da zaklad resnice ohranja nedotaknjen in neomadeževan.

»Kristjani za socializem« so se tako zna- šli v ostri notranji krizi: ali ostati zvesti veri, v kateri so zrasli ali pa se odločiti za svoje nove politične in ideološke izbire. Premnogi so to krizo žal rešili na ta na- čin, da so se odpovedali Cerkvi in zavrgli krščansko vero.

To je bridki zaključek neke poti, ki se je začela ob dojetju problemov, ki zahte- vajo pravične rešitve, pa so se na njej mnogi zmedli in se za uveljavitev revolu- cionarnih ciljev v družbi odpovedali po- vezanosti s Cerkvijo ter odrekli zvestobo Kristusu.

R., Rim

Sueški prekop tretjič odprt

Točno osem let po tako imeno- vani junijski vojni leta 1967, ko so Izraelci zadali uničujoč uda- rec egiptovski, jordanski in sirski vojski ter prišli do Sueškega pre- kopa in tako onemogočili plovbo po njem, je mogel egiptovski predsednik Sadat ta četrtek 5. ju- nija to važno medmorsko cesto znova odpreti. V zgodovini tega prekopa se je to že tretjič po- novilo.

V LETU 1869

Sueški kanal je nedvomno naj- veličastnejše delo 19. stoletja. No- va pomorska pot je odprla vrata do Azije in popolnoma spreme- nila svetovno gospodarstvo.

Želja, povezati Rdeče morje s Sredozemskim, je obstajala že v času egiptovskih vladarjev. Tako je dal zgraditi kanal že faraon Ramzes II. Kanal pa je bil plitek in je dovoljeval prehod le majh- nim ladjam. Ko so Egipt osvojili Arabci, je prekop zasul pesek in tako je ta važna vodna pot šla v pozabo.

Sele mladi general Bonaparte, kasneje francoski cesar, je ob svojem pohodu v Egipt leta 1799 znova sprožil misel na zgraditev prekopa in naročil inženirju Le- peru, naj izdela načrte. Ti pa so ostali v predalih ministrstva v Parizu.

Končno je leta 1854 prišlo do uresničitve Napoleonove zamisli. Egiptovski podkralj Mohamed Said je dal francoskemu inženir- ju Lessepsu dovoljenje, da se z gradnjo prične. Lesseps je bil člo- vek izrednih energij, odločen in vztrajen. Kljub raznim oviram — naj omenimo le koleru, ki je za-

jela delavce — ni izgubil pogu- ma. Po 15 letih, 17. novembra 1869 je bil prekop slovesno odprt. Od sto do stopetdeset tisoč ljudi ga je gradilo. Delavci so prišli iz sredozemskih dežel, mnogo jih je bilo tudi iz Italije, iz Afrike in Male Azije.

Italijanski skladatelj Verdi je odprtje kanala proslavil z opero »Aida«. Velesile so postale pozor- ne na kanal. Zlasti Vel. Britanija se je začela zanj zanimati, saj ji je odpiral pot do Indije in drugih držav Daljnega vzhoda. Kmalu se je polastila večine delnic in po- stala tako njegov gospodar.

Med obema svetovnjima vojna- ma je prekop neovirano vršil svo- je poslanstvo in veliko pripomo- gel zmagi zaveznikov nad Nemči- jo in njenimi sopotniki.

DVAKRATNA ZAPORA

Prihod Naserja na oblast v Egiptu pa je prinesel v območje kanala nemir. Ker so Severnoame- ričani odklonili finančno pomoč pri gradnji Asuanskega jezga na reki Nil, je dal Naser prekop po- državiti. Vel. Britanija, Francija in Izrael so na ta samovoljni ukrep odgovorili z bliskovitim na- padom proti Egiptu. Naser je dal potopiti nekaj ladij, da bi prepre- čil napadalcem prehod po vodni poti. Ker so ga ZDA podprle v odporu in pustile Francijo ter Vel. Britanijo na cedilu, je prekop čez nekaj mesecev spet bil očiščen in sposoben za plovbo.

Za Egipt je postal vir velikih dohodkov. Tako ga je v letu 1966 prešlo kar 21.000 ladij, Egipt pa je pri tem zaslužil 150 milijard lir na prevoznih tarifah.

Arabsko-judovska vojna v letu 1967 je tej uspešnosti zadala smrtni udarec. Štirinajst ladij, ki so prav tedaj vozile skozi prekop, se je znašlo v pasti. Osem let so morale čakati, da so se rešile ne- prostovoljnega bivanja v Grenkih jezerih sredi kanala. Sele v dru- gem tednu letošnjega maja so mo- gle izpluti.

Sueški prekop je postal vojna črta. Na vzhodni strani so se uko- pali Izraelci, na zahodni Egipčani. Sele sporazum po četrti arab- sko-izraelski vojni je v začetku leta 1973 dal možnost Sadatu, da začne s pripravami na ponovno odprtje kanala.

Cistilna dela so trajala nad le- to dni in stala 200 milijonov do- larjev, pri čemer so izdatno po- magale ZDA, Francija, Vel. Bri- tanija in Sovjetska zveza. Delo je bilo zaradi številnih min zelo ne- varno. Kljub previdnostnim me- ram je prišlo 40 delavcev ob živ- ljenje. Odstraniti je bilo treba tudi 20 razbitih ladij ter razne nasipe in pomožne mostove, ki so jih tako Egipčani kot Izraelci po- stavili čez prekop.

IZGLEDI ZA BODOČNOST

Tretje odprtje kanala napolnju- je Egipt s skrbmi in upi. Skozi kanal bodo ponovno plule bojne ladje in tako povečale vojno na- petost na Bližnjem vzhodu in v Perzijskem zalivu. Tudi se bodo kanalu še naprej izmikale velike petrolejske ladje, ki so jih po letu 1967 zgradili in zaradi premajhne globine ne morejo skozi prekop.

Istočasno pa Egipčani upajo, da bo odprtje kanala blažilno vplivalo na domače gospodarstvo in olajšalo bedo, ki je v Egiptu kronična ter jo povečuje zlasti naglo naraščanje prebivalstva, saj se bliža država že številki 40 mi- lijonov.

Predpogoj za uresničenje upov in načrtov pa je dokončni mir na Bližnjem vzhodu. Sadat se tega dobro zaveda in dela na to, da bi prišlo do pomirjenja z Izrael- lom. V zadnjih izjavah je ponov- no priznal pravico do obstoja izraelske države. Težave so pred- vsem v arabskem taboru: Sirija, Libija in Palestinci so prej ko slej proti popuščanju, pa tudi zno- traj Egipta so mnogi, ki so za neizprosno vojno proti Izraelu.

Vendar je odprtje Sueškega prekopa prvi znak pomirjenja na Bližnjem vzhodu in upajmo, da bo prišlo še do novih, prav tako uspešnih in učinkovitih pobud. Korist od tega bodo imele ne sa- so prizadete strani, temveč vse človeštvo.

Goriško svetoletno romanje v Rim

Tudi verniki goriške škofije so se v dneh od 30. maja do 2. junija pridružili romarjem iz vsega sveta in poromali v večno mesto po svetoletne odpustke. Med 23 pulmani sta bila tudi dva s slovenski- mi romarji. Prvega je vodil župnik go- riške slovenske župnije msgr. Franc Moč- nik, drugega, podeželskega pa monsignor- ja Ivan Kretič in Jože Zorž ter srebrno- mašnik Bogomil Breclj.

Odpotovali smo v lepem sončnem jutru in se okrog poldne ustavili v Orvietu, kjer smo se sestali z vsemi romarji go- riške nadškofije. Nad 1.300 nas je bilo. Nad- škof msgr. Cocolin je imel uvodni govor in nas je opozoril na glavna namena svetoletnega romanja: spreobrnitev in spra- va. Po tej spokorni pobožnosti v krasni orvietski katedrali smo se odpeljali dalje proti Rimu, kamor smo dospeli na večer.

V soboto 31. maja popoldne je bila skup- na maša v baziliki sv. Pavla, kjer je nad 50 goriških duhovnikov somaševalo z nad- škofom msgr. Cocolinom in bivšim ško- fom msgr. Pangrazijem. Med mašo je goriški nadškof imel na vernike primeren nagovor. Skoda le, da ni kaj povedal tudi v slovenskem jeziku. V baziliki apostola narodov bi tak »ekumenizem« bil najbolj na mestu. Popoldne smo slovenski romarji molili na grobu sv. Cirila v baziliki sv. Klementa.

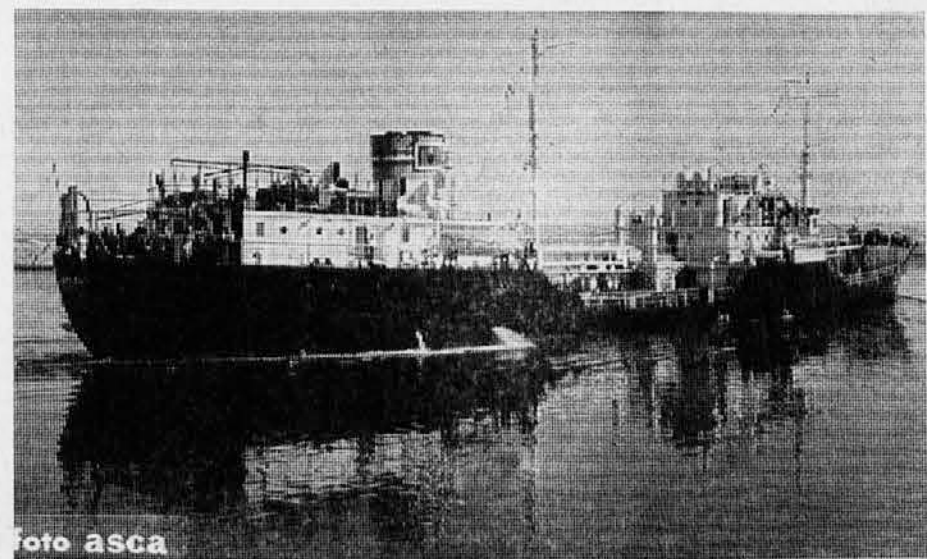
Osrednja pobožnost je bila v nedeljo zjutraj v baziliki sv. Petra. Tisočglava množica je napolnila svetišče in prepla- vila trg pred cerkvijo. Najbolj zbrani so bili črnici, ki so kleče okrog groba sv. Petra molili ne da bi se za koga zmenili.

Mogočen aplavz je pozdravil sv. očeta, ko je prispel v baziliko. Zunaj je začelo deževati, vendar smo vsi vztrajali na trgu ali pod Berninijevim stebriščem do pol-

dne, ko se je sv. oče prikazal na oknu svojega stanovanja. Bil je vidno ganjen in začuden nad toliko vztrajnostjo in zve- stobo zbranih vernikov.

Popoldne istega dne smo doživeli lepo pobožnost v kapelici pred katakombami sv. Kalista, kjer je župnik Bogomil Bre- celj v zvezi s svojo 25-letnico ponovil na istem mestu svojo prvo mašo. Obiskali smo še »Slovenik« in tako zaključili naše svetoletno romanje v Rimu. Naslednje ju- tro smo se odpeljali proti domu in se usta- vili še v Assisiju, kjer so imeli naši duhov- niki koncelebrirano sv. mašo v cerkvi sv. Klare.

Preko slikovite umbrijske dežele in ob jadranski obali smo se nato vrnili v Go- rico, veseli in zadovoljni, da smo bili de- ležni tolikih globokih doživetij in prejeli svetoletne odpustke. Z.P.

Italijanska petrolejska ladja »Planeta« na vožnji skozi Sueški prekop

O pobožnosti do Jezusovega Srca Fordovo evropsko potovanje

Mesec junij je že dolgo časa mesec, posvečen Jezusovemu Srcu. Slovenski škofje so zato zmatrali za primerno, da napišejo posebno pismo o pobožnosti do Jezusovega Srca. Prav je, da se z njim seznanijo tudi naši bralci.

Temu svetemu letu je sv. oče Pavel VI. dal poseben namen sprave z Bogom in ljudmi. Božja previdnost je hotela, da s tem letom sovpada tudi 300-letnica Jezusovih prikazovanj sv. Marjeta Alacoque v Paray-le-Monialu. Zato želimo v prizadevanja svetega leta vnesti tudi posebno povabilo k obnovitvi in posodobitvi pobožnosti presvetemu Srcu Jezusovemu.

Ta pobožnost je doslej prinašala izredne sadove za posvečenje duš. Škoda, da je ob vsesplošnem spreminjanju na svetu in v Cerkvi zadnja leta začela pešati. Priznati moramo, da je imela tudi svoja pretiravanja, kakor pač vsaka zadeva, s katero imajo opraviti ljudje. Zato bi jo radi posodobili v duhu pokoncilske Cerkve in opozorili na njeno svetopisemsko utemeljitev in upravičenost.

NEMIRNO CLOVEKOVO SRCE

Živimo v časih velikih prizadevanj za osvoboditev človeka, za njegovo plemenitenje in priznanje njegovih pravic. Toda ravno ta čas pa je tudi poln nemira, nasilja, vojn in npravnih razbrzdanoosti. Tajitev Boga je postala moda, vera s težavo premaguje razne vplive, posebno tiste, ki prihajajo prek družbenih občil in pogosto tudi v svetlišča krščanskih družin vnašajo pogansko moralo in prizore najstrašnejšega nasilja. Pred našimi očmi nastaja povsem nov človek, ki je pogostokrat top in avtomatiziran, nesposoben ločiti dobro od slabega, pač pa željan uživati za vsako ceno. V vihur in nemiru življenja, v borbi za materialni standard, duhovno životari v svojem posvetnem mišljenju in se vse premalo ukvarja z osnovnimi resnicami o svetu in življenju.

Človekovo srce je vir slabega in svetega, največkrat srce ustvarja zločince in svetnike. Srce pa je lahko tudi slepo; včasih vidi pred sabo samo najbližji trenutek, noče pa videti nevarnosti, posledic in konca. Srce je zmožno z zavistjo gledati srečo grešnika in se neugodno počutiti v službi Bogu. Včasih se utruji na poti do svetosti in lahko hitro in zlahka preide na pot greha, pa čeprav razum temu ugovarja. Srce ima svoje zakone. Zanaša ga za maliki, ki mu znajo demagoško ugajati in od njega ničesar ne zahtevajo, in se zlahka poda na pot za maliki po svojih nagonih, posebno za tistimi, ki se mu laskajo.

BOZJE SRCE

To človekovo srce bi moralo najti svoj vzor v Bogu, ker je človek božja podoba. Če hočemo govoriti še bolj nazorno, bomo rekli, da ima svoj vzor v srcu Jezusa Kristusa, Boga in človeka. Sveto pismo pogostokrat govori — razume se, da na človeški način — o božjem srcu in misli pri tem na božje čutenje, na božjo ljubezen.

V stari zavezi beremo: »Gospod... je bil v srcu žalosten« (1 Mojz 6, 6), »Moje srce in moje oči bodo vedno v tej hiši, ki si jo sezidal« (1 Kr 9, 3), »Misli mojega srca ostanejo od roda do roda« (Ps 32, 11), »In dam vam pastirjev po svojem srcu« (Jer 3, 15), »Ali ni Gospoda v srcu ganilo kadilo, ki ste ga prižgali?« (Jer).

Tako to »božje srce« označuje božjo ljubezen in usmiljenje. Prav tako nazorno govori tudi o človekovem srcu: »Svojo postavbo zapišem v njihovo notranjost in jo zapišem v njih srce; jaz bom njihov Bog, oni bodo moje ljudstvo« (Jer 31, 33).

Čeprav teh besedil svetega pisma ne moremo uporabiti naravnost kot osnovo za čiščenje Jezusovega srca, so nam vendarle neke vrste smerokaz. Bog je zares postal človek, si privzel človeško srce in vse tisto, kar razumemo pod srcem in kar srce obsega — razen greha. Jezus, Bog in človek, je Beseda in Ljubezen, oznanilo in milost, učitelj in odrešenik. V sebi ima miselno in čustveno življenje, razum in srce. Zato pojem Jezusovega srca vsebuje in označuje ljubezen, usmiljenje, spravo, odpuščanje, dobroto. Na to mislimo, kadar o kom pravimo, da je »človek dobre srca«.

Tako nam je lahko Jezusovo srce v vsem vzor. Sam Jezus nas k temu vabi: »Vzemite moj jarem nase in učite se od mene, ker sem krotak in iz srca ponižen. Tako boste našli mir svojim dušam.«

Tako je Jezusovo človeško srce simbol vsega Jezusovega človeškega čutenja, ljubezni, dobrote, blagosti, prav tako kakor tudi ljudje povezujejo življenje svoje volje in čustev s srcem. Jezusovo človeško srce je bilo na križu prebodeno z vojakovo sulico. Očividec sv. Janez spričuje v svo-

jem evangeliju: »Eden izmed vojakov je s sulico prebodel njegovo stran.« Vojak je hotel prebosti Jezusovo srce, da bi se prepričal o njegovi smrti. Če v stari zavezi je bilo napovedano, da ga bodo prebodli: »Oziral se bodo nanj, ki so ga prebodli« in »Preboden je bil zaradi naših grehov«.

Ta tako pomenljiva rana je ostala tudi na Jezusovem poveljšanem telesu in ko se je po svojem vstajenju apostolom prikazal, jim je pokazal »roke in strane«. Zato je pozval Tomaža, naj položi svojo roko v rano na njegovih prsih.

Jezus je učlovečena Beseda in razodeta Ljubezen. Današnji človek rajši uklanja svoje srce ljubezni kakor pa svojo pamet besedi. Odkar je v modroslovje in v vero zašel nerazločljivi sum v moč spoznanja, sum, ali je človeku sploh mogoče spoznati objektivno resnico, je beseda, pa naj bo od kogar koli že, izgubila svojo moč, tako da je v današnjem času mnogotera beseda profanirana in zlorabljen. Današnji svet išče le dela in ljubezen. Ker ga ljudje pogosto prevarajo, se predaja nagonom, da si nekako ustvari lastno srečo. To je očitno znamenje našega časa, to moramo razbrati in doumeti in to nas poziva, da človekovo srce zdravimo tako, da mu predstavimo popoln vzor, srce Boga človeka.

Njegova ljubezen je brez meja. Ljubil je vse ljudi, prijatelje in sovražnike, in na križu je molil za svoje morilce. Ljubil nas je do konca, do zadnje kaplje krvi, ki je pritekla iz njegovega prebodene srca. Ljubi nas tudi sedaj, med nami živi in z nami čuti. Glej, to srce, ki je bilo prebodeno zaradi naših grehov, polno ljubezni in ki od nas v tem času pričakuje povračilo ljubezni, spreobrnjenje, spravo in sočutje. To Srce želi postati znamenje našega časa in prebuditi v nas ljubezen do Boga in do bratov in sester.

CERKVENO UČITELJSTVO O TEJ POBOŽNOSTI

Cerkveno učiteljstvo je v zadnjih treh stoletjih doumelo Jezusovo željo in jo priporočalo v svojih dokumentih. Papež Klemen XIII. je vpeljal praznik Jezusovega srca, Pij IX. pa ga je razširil na ves svet. Leon XIII. je pred 75 leti v svetem letu ves svet posvetil presvetemu Srcu Jezusovemu. Papež Benedikt XV. je Marjeto Alacoque razglasil za blaženo. Pij XI. je leta 1928 v okrožnici »Preusmiljeni Bog« pobiljal nasprotnike pobožnosti do presvetega Srca. Papež Pij XII. je leta 1956 napisal nenavadno bogato okrožnico v zagovor te pobožnosti (»Crpali boste vodo«). To pobožnost imenuje kar šolo svetosti. Za njim je šel Pavel VI. z dvema apostolskimi pismi.

»Ker je evharistija,« piše papež, »najčudovitejši dar presvetega Jezusovega srca, je naša vroča želja, da bi to srce čimbolj goreče častili s prejemanjem tega vzvišenega zakramenta. Kajti v evharistični daritvi zares darujemo in prejemamo svojega Odrešenika... Razen tega pa je ta čudoviti zakrament na neki način vrh in središče vseh zakramentov. V njem se kakor na studencu napijemo duhovne moči in spominja nas na tisto ljubezen, ki presega sleherno ljubezen. To je tista ljubezen, ki nam jo je izkazal Jezus ob svojem trpljenju.« Nato papež takole govori o naravi te pobožnosti: »Blstvo te pobožnosti je v čiščenju Jezusa Kristusa, v zadoščevanju, temelji pa predvsem na sveti evharistični daritvi.«

Pobožnost do presvetega Jezusovega srca je globoko utemeljena v svetem pismu, sprejelo in priporočilo jo je cerkveno učiteljstvo, psihologiji današnjega človeka pa posebej ustreza. Presveto Jezusovo srce je najboljši vzor nemirnemu človekovemu srcu. Je obramba proti mallkom, ki zastrupljajo človekovo življenje, je šola evharističnega življenja, je jamstvo za ohranitev Boga v družinah, spodbuda za dužinsko molitev in pomoč naši mladini, ki je danes bolj kot kdaj izpostavljena škodljivim vplivom in se mora težko boriti, da se ohrani čista.

Nezaželeni romarji

Konec maja je prišla v Rim skupina pet tisoč članov gibanja »Credo«, ki jih vodi francoski duhovnik Marcel Lefebvre. To gibanje zavrača novosti, ki jih je uvedel zadnji koncil zlasti na področju bogoslužja. Zato se še vedno navdušujejo za mašo v latinščini in po starem Pijevem obredu iz leta 1570. »L'Osservatore Romano« je v zvezi s tem romanjem zapisal, da ni v skladu z nameni svetega leta, saj odklanja spravo v Cerkvi in se krčevito drži svojih pogledov.

Severnoameriški predsednik Ford je prvič, odkar je lani po Nixonovem odstopu prevzel vodstvo države, obiskal Evropo. V sedmih dneh svojega potovanja od 28. maja do 3. junija je imel niz pogovorov z različnimi državniki in vrsto sestankov, od katerih je bilo najvažnejše zasedanje organizacije NATO v Bruslju 29. in 30. maja.

Ta obrambna vojaška organizacija je v neke vrste krizi: že pod De Gaullo je Francija odtegnila svoje vojaško sodelovanje, lani je isto storila Grčija, zagrejena da so jo ZDA zaradi ciprske zadeve pustile na cedilu; užaljena je Turčija, ker so ji nato prav zaradi izkrcanja na Cipru ZDA ustavile vojaško pomoč; Portugalska drsi na levo in se ne ve, kje se bo to drsenje ustavilo.

Dvodnevni vrhunski sestanek NATO v Bruslju ni prinesel kakih senzacionalnih novosti, kvečjemu je lahko osvetlil name ne udeležencev. Ameriški predsednik je dal zagotovilo, da ZDA ne bodo enostransko umaknile svojih čet iz Evrope, toda tudi članice NATO naj za svojo varnost več žrtvujejo.

Turški predsednik Demirel je naravnost povedal Fordu, da so v nevarnosti ameriška oporišča v Turčiji, če do julija letos ZDA ne bodo obnovile dobave orožja Turčiji.

Neprijetni točki za Forda sta bili tudi Španija in Portugalska. Ker je Ford vnaprej vedel, da je pritegnitev Španije v NATO za druge evropske članice nesprejemljiva, dokler »je Španija fašistična država«, zato ni uradno predložil nobene tovrstne zahteve. Kar pa zadeva Portugalsko, je moral omiliti svoje stališče do vojaškega levičarskega režima. Zahodno-nemški kancler Schmidt, ki ga Ford izmed vseh evropskih zaveznikov najbolj upošteva, je menil, da je treba Portugalski predvsem gospodarsko in politično pomagati, ne pa ji metati polena pod nogo. V pomoč mu je prišal sam portugalski ministrski predsednik Gonçalves, ki je izjavil, da Portugalska nima nobenega na-

mena izstopiti iz NATO.

Iz Bruslja je 31. maja Ford poletel v Madrid. Edina točka dnevnega reda je bila obnovitev vojaških sporazumov, ki dajejo ZDA pravico do uporabe treh letalskih in enega pomorskega oporišča v Španiji. Pogajanja, ki so se začela letos v začetku aprila v Madridu, se bodo nadaljevala v Washingtonu 16. junija. ZDA bi želele sporazume enostavno obnoviti v sedanji obliki, španska vlada pa se zavzema za povsem nove sporazume, v katerih naj bi prišla do izraza tudi posebna vloga Španije v zahodnem svetu. Ford sam je v svojem govoru na madridskem letališču dejal, da je Španija lahko ponosna na prispevek, ki ga je dala skozi več kot dvajset let za blaginjo in varnost področij Atlantika in Sredozemlja.

Iz Madrida je Ford odpotoval v Salzburg, kjer se je 1. in 2. junija sestal z egiptovskim predsednikom Sadatom. Ford je nato časnikiarjem dejal, da je s Sadatom razpravljaval o vseh okoliščinah, ki lahko pomagajo do začasnih pa tudi trajnih rešitev na Bližnjem vzhodu. Ford je med drugim napovedal, da bo v kratkem, vsekakor pa po razgovorih, ki jih bo imel z izraelskim ministrskim predsednikom Rabinom 11. in 12. junija v Washingtonu, predložil nov načrt, ki naj bi bil v interesu vseh strani. Ameriški zunanji minister Kissinger pa je dodal, da so bili v Salzburgu postavljeni »temelji za koristne razgovore z Izraelci«.

Zadnji dan svojega bivanja v Evropi je Ford posvetil Italiji. Potem ko se je zaradi negotovega položaja na Portugalskem ter zaradi grško-turške napetosti zamajalo vse južno krilo pakta NATO, je vrednost Italije zaradi svoje strateške lege še porasla. Ford je prišel v Rim v torek 3. junija v dopoldanskih urah. Formalno ga je povabil predsednik italijanske republike že lani septembra, ko se je mudil na obisku v ZDA. Ford je sedaj Leoneju obisk vrnil. Levica je ta obisk takoj razglasila kot volivni maneuver, ki naj bi Krščanski

BREZ KULIS

Lev Detela je napisal za revijo »Most« članek o slabosti in moči province. Članek očita slovenski zamejski literaturi, da je zagozdena v provinco, provincialno, velikokrat zamejeno in omejeno, da tak model ne doživi komunikacijskega preskoka v druga in drugačna kulturna območja, temveč običi v »nekritični samozadostnosti, samopoveljevanju in samoobjekovanju«, očita ji »togo, nedialektično obliko mišljenja«, »konservativno, nekomunikacijsko ideologijo« in »pomankanje odprtosti do pozitivnega tudi pri drugojezičnem sosedu«. Slovenska zamejska literatura je torej zanič.

SMO RES ZAPRTI VASE?

Ne vem, kaj porečejo k temu Rebula, Pahor ter drugi slovenski pisatelji in pesniki pri nas v Italiji. Njihova dela ne vsebujejo samo manjšinske problematike, marveč tudi splošno človeško, njihov pristop pa je širok. Naravno je, da med drugim obravnavajo tudi naša manjšinska vprašanja in so komunikativni, kot so komunikativni tudi politiki! Vse veseli, če najdemo iskrene sogovornike na drugi strani jezikovne mejne črte.

Pisec članka ima že prav, ko sega preko literature in priporoča večjo odprtost in širino ter kvalitetnejšo obliko sožitja med narodno manjšino in večino, nima pa po moje prav, ko očita vse pomankljivosti samo Slovincem, ki prav gotovo ne odklanjajo dialoga, a so kljub najboljši volji često prisiljeni braniti svoj obstoj in svojo istovetnost. Res težko je razumeti, kaj je hotel povedati pisec v tako zasnovanem članku.

Tudi Vladimirju Vremcu, piscu članka (tudi v »Mostu«) »Misli o nalogah kulturnega delovanja pri zamejskih Slovincih« rad priznam dobro voljo, v kolikor meni, da je za narodno manjšino predvsem pomembno odkrivanje in analiziranje novih razmer in dejavnikov, ki nanjo vplivajo, in v kolikor meni, da je narodni manjšini za njen obstoj treba zagotoviti zadovoljevanje osnovnih tvarnih potreb, dalje, da sta zaprtost in togost škodljivi in da bi zgolj »nacionalistične« ustanove ter organizacije težko privabile v veliki večini razgledanega, kozmopolitsko usmerjenega mladega človeka.

Preseneča pa enostransko materialistično načelo kot gibalno človeške družbe, s katerim pisec pretirano utemeljuje zagoto-

vitev narodnega obstoja prek tvarnega zagotavljanja življenjskih potreb posameznika, ki da »ni toliko opredeljen od idejno-moralnih vrednot«.

Gospodarski in socialni dejavnik v naši manjšinski politiki res premalo upoštevamo, vendar pa ni vedno naša krivda, če smo na tem področju zaostali, ker nas prav tu najbolj ovira večinski narod. Ideja je še vedno potrebna, zelo potrebna, saj obvladuje razum in vodi roko pri dejanjih, tako tisto, ki sproži atomsko bombo, kot ono, ki dela za narodno ohranitev. Potrebno je torej oboje, gospodarstvo in v prvi vrsti globoko zasidrana narodna zavest.

Kritično in drugačno gledanje na svet je v naglo spreminjajočih se razmerah nujno, toda moralna in narodna načela so konstanta, ki vedno drži in brez katere se vse sesuja. Glede tega ima že prav list »Gospodarstvo«, ko pravi, da je »od materializma do političnega brezidejnega oportunitizma le kratek korak«.

Slovinci v Italiji v politiki prav gotovo nismo zaprti. Ze dolgo se zavzemamo za dialog, četudi nas partner posluša le pod svojimi pogoji, saj vse neslovenske stranke težijo po »avtonomni slovenski politiki«, kar pomeni, da hočejo o nas odločati same brez nas.

Članek, ki ga je objavil »Most«, je že prinesla koroška revija »Mladje«. In vide-li smo: Korošci so za pretakanje idej, ne pa za ponemčevanje in so se zato odločili za KEL, Koroško enotno listo, ker so jim dialog, odprtost in pretakanje idej žal premalo prinesli.

Nočem verjeti zlobnim jezikom, da bi oba pisca s svojima člankoma skrivala kakšno neizgovorjeno željo. Prav pa bi bilo, če bi jasno povedala: sva za ohranitev Slovincem v Avstriji in Italiji, želiva pa več širine, dialog, gospodarsko oslonjenost in sodobnejše prijeme pri delu za našo ohranitev in nadaljnji obstoj.

DID

Zbrali so se pri »Kraljici Poljske«

Pri Mariji Čenstohovski se je v prvih dneh maja zbralo nad pol milijona vernikov iz vse Poljske, da pri »Kraljici Poljske« izprosijo svoji domovini in svetu mir ter edinost. Navzoči so bili številni poljski škofje in oba kardinala: Wojtyła in Višinski, ki je imel tudi govor.

demokraciji pomagal pridobiti glasove na volitvah 15. junija. Poleg z Leonejem se je Ford sestal z ministrskim predsednikom Morom in zunanjim ministrom Rumorjem, pozno popoldne pa je obiskal še sv. očeta Pavla VI.

Fordov obisk Evrope naj bi po ameriškem diplomatskem in vojaškem neuspehu v Indokini spet dal poudarka vodilni vlogi, ki jo ZDA še vedno imajo v svetu, obenem pa naj bi dvignil njegov osebni ugled v lastni državi. Ker je bila dostikrat zunanja politika močan dejavnik za izvolitev za državnega predsednika in ker bodo predsedniške volitve v ZDA že prihodnje leto, si je tudi Ford s tem potovanjem hotel nabrati nekaj lavorik, ko se bo predstavil volivcem kot republikanski predsedniški kandidat.

Kamenčki

Tuja in nekrščanska učenost

Med petnajstletnimi dijakinjami sem v razredu našel vabilo Mladinskega krožka v Trstu z naslednjo vsebino:

»V zadnjih letih smo ljudje vedno bolj osveščeni. Iz aneva v dan se vedno večje množice lotevajo resno in brez predsodkov problemov, ki so se do nedavnega zdeli nedostopni. Lani je izid referenduma dokazal veliko zrelost državljanov. Zmaga na referendumu nam je dala moč, da smo se lotili reševanja drugih problemov. Med temi je vsekakor najbolj pereč problem splava.«

Kot je vsem znano v Italiji dva milijona žensk ivega vsako leto življenje zaradi pomanjkljivega poznavanja kontracepcijskih sredstev in nezainteresiranosti družbe, ki ni nikoli skušala rešiti tega problema.

Ker se pa mladi hočemo boriti proti zaostalosti, moramo biti najprej sami o tem problemu dobro osveščeni — namreč mora biti vsako naše dejanje posledica določenih izbir.

V ta namen Mladinski krožek - Trst in Združenje slovenskih medicincev v Trstu organizirata okroglo mizo o problemu splava, ki bo v petek, 30. maja ob 20. uri v prostorih Mladinskega krožka, ul. Ginnastica 72.

Sodelovali bodo: ginekolog dr. Vuga, Vojmir Tavčar, Breda Pahor, Borut Spacal, Alenka Rebula, dr. Miran Dolhar.

Vljudno vabljeni!

»Primorski dnevnik« je za okroglo mizo napravil precej reklame. V nedeljo 1. junija je objavil poročilo o tej zanimivi okrogli mizi, pri kateri so zavzeli tudi precej kritično stališče do Cerkve, ki nasprotuje splavu. Slišal sem, da so vsi sodelavci odobravalji legalizacijo splava, le ginekolog je bil precej previden v svojih izjavah.

Iz poročila nekaj zaključkov!

1. Kako zelo neresno se obravnavajo danes najbolj resni problemi! Človeško življenje je za človeka najbolj stvaren problem. In kdo odloča o življenju in smrti človekovi? Saj po mnenju priznanih zdravnikov-ginekologov je spočeto bitje že človek. Odločalo naj bi nekaj zmešane tržaške mladine, kot so v nacističnih lagerjih odločali nekateri kaptoli o življenju taboriščnikov. Ali je to resnost? (Ginekolog kot najbolj kompetentna oseba je zato bil »precej previden«.)

2. O veliki neresnosti ob resnih vprašanjih daje izpričevalo tudi »Primorski dnevnik«, ki takim podvigom nekaj mladih tržaških »intelektualcev« daje tolikšen poudarek in potuho. Zakaj se ta dnevnik zgraža nad Rižarno? Ali ni samo hinavščina, če na eni strani obsoja početje nacistov v Rižarni, na drugi pa povečuje podobno početje nad nerojenimi otroki?

3. Med udeleženci okrogle mize je bil vsaj eden, ki se tudi javno prišteva med »kristjane«, čeprav med »napredne« kristjane. Toda biti kristjan pomeni sprejeti tudi Kristusov moralni nauk. Ta je glede splava nedvoumen vsaj od 2. stoletja dalje. Piše namreč v pismu Barnabe: »Ne boš moril plodu s splavom in ga ne boš ugonačljal po rojstvu.« Avtorju tega pisma iz prve polovice drugega stoletja je enak zločin splav kot detomor. Ta kristjan iz 2. stoletja se ni pridružil pogonom svojega časa, ki so morili otroke pred rojstvom in po rojstvu, temveč je rekel: Ne boš moril otrok ne pred rojstvom ne po rojstvu. »Napredni« kristjani sedanje ga časa pa soglašajo z laicisti, to je z učitelji pogsanske morale, ki zagovarjajo umor otrok pred rojstvom in hočejo biti kristjani. Ali bi ne bilo prav, ko bi neko liko bolj premislili svoje krščanstvo?

Solnik

Slovenski volivci na Goriškem!

15. junija 1975 glasujmo vsi strnjeno za SLOVENSKO SKUPNOST!

Našim volivcem na pot

15. junija bomo stopili na volišče, da bomo obnovili goriški pokrajinski svet in občinske svete skoraj vse goriške pokrajine. S svojim glasom bomo sodočevali pri izbiri in kasnejši sestavi vseh teh obnovljenih forumov. Prispevali bomo k skupni stvari in s tem doprinesli k celotnemu demokratičnemu razvoju naše pokrajine in naših občin.

Kot Slovence nas še posebej zanimajo občine Gorica, Števerjan, Sovodnje, Doberdob, Krmin — kjer bo letos prvič slovenska lista z lipovo vejico za občinski svet — pa tudi nekatere druge mešane občine, kot npr. Ronke ali Tržič, kjer živi del slovenskega prebivalstva.

Verjetno kot Slovenci ne bomo imeli posebnih težav pri izbiri volivnega znaka oz. liste in kandidatov, saj je slovenska lista povsod le ENA: to je **SLOVENSKA SKUPNOST**, ki v svoji zasnovi gotovo predstavlja najširšo bazo in najboljši možni okvir za vsakega zavednega slovenskega volivca. In prav zato želimo tu na kratko podati nekaj misli o tem, kar so slovenski predstavniki, izvoljeni na slovenski listi z lipovo vejico že naredili ali dosegli v prejšnjem petletju.

Ni naš namen hvaliti njih delo ali statistično navajati vse korake in dosežke, ki so vendarle njih zasluga ali pa zasluga celotne politične slovenske organizacije. O tem bomo spregovorili le zaradi tega, ker hočemo s tem dokazati, da je tudi na prihodnjih pokrajinskih ter občinskih volitvah pametno oddati **slovenski glas le slovenski listi**, in to je listi **SLOVENSKE SKUPNOSTI** z lipovo vejico!

GORIŠKA POKRAJINA

Delovanje pokrajinske uprave je bilo zelo raznoliko in tudi za nas Slovence zanimivo in v marsičem uspešno. Samo dobro leto je naš predstavnik v njej stopil v pokrajinski odbor. Marija Ferletič je kot odbornica za šolstvo, šport in turizem v enem dobrem letu res pokazala svojo prisotnost na kar najbolj otipljiv način. Najprej kot predstavnica SDZ, nato novoustanovljene Slovenske skupnosti je v svetu in nato v odboru podvzela celo vrsto iniciativ, ki so le premaknile zadevo slovenskih problemov z mrtve točke. Naj našteto le nekaj važnejših!

Skrb za zadeve slovenskega šolstva, zanimanje in dosežki pri namestitvah v pokrajinskih uradih in ustanovah, pomoč slovenskim občinam, dosega za postavitev dvojezičnih tabel s strani pokrajinske uprave, sklicanje konferenc o problemih slovenske manjšine, socialne ter ekonomske pobude itd.

Vse to pač dokazuje, da se slovenski volivci lahko v vsem zanesajo na naše predstavnike in mu zato še za naprej zaupajo svoj glas!

OBČINA GORICA

Slovenska prisotnost v ožjem odboru goriške občine je že stvar prejšnje upravne dobe, nadaljevala pa se je tudi v zadnjem občinskem petletju. To pa ne do konca, v kolikor je slovenski odbornik Damjan Paulin prav na sklep takratne SDZ sklenil odstopiti iz občinskega odbora, ker večina ni hotela upoštevati upravičenih zahtev slovenskih svetovalcev. Vsi vemo, da si je občinska uprava

v svojih načrtih zastavila cilje, ki niso mogli naleteti na odobravanje naših predstavnikov. Tu imamo v mislih predvsem zadeve okoli nameravanega avtoporta in industrijske cone ter s tem povezanimi razlastitvami. Naša borba je bila v tem vedno dosledna in odločna in je zato stranka sama stopila raje v opozicijo, kot da bi še vedno dajala svojo podporo neki večini, ki je naše zahteve enostavno prezrla.

Vseeno pa moramo reči, da se je naše predstavnstvo na občini vedno zavzemalo za vse pravice naše narodne skupnosti. V mislih imamo predvsem šolske zadeve, gospodarsko, socialno in kulturno politiko. Stalno se je zavzemalo za priznanje vseh naših jezikovnih pravic, za postavitev dvojezičnih krajevnih napisov (ki pa še niso postavljeni!), za večjo enakopravnost v občinskih uradih, za udeležbo v raznih komisijah in svetih. Marsikaj je bilo doseženega, vse pa seveda ne. Toda to ne po krivdi naših predstavnikov, temveč zaradi pomanjkanja politične volje večine.

Na vsak način pa je slovenska samostojna politična prisotnost v goriški občinski upravi nedvomno pripomogla k novemu vzdušju in k večjemu razumevanju problemov ter priznanju naše politične skupine kot enakopravnega dejavnika v politični dialektiki.

Zato bodo naši volivci lahko mirno zaupali svoj glas našim kandidatom **SLOVENSKE SKUPNOSTI**, ki se bodo še nadalje borili za čim večjo narodno-politično afirmacijo in popolno dosego vseh naših narodnih, socialnih, jezikovnih in kulturnih pravic.

SLOVENSKE OBČINE GORIŠKE POKRAJINE

Če se zaustavimo še ob slovenskih občinah goriške province — Števerjan, Sovodnje in Doberdob — moramo ugotoviti, da so tudi tu naši krajevni predstavniki in upravitelji, izvoljeni na slovenski listi z lipovo vejico, v zadnjem petletju opravili pomembno vlogo.

To lahko trdimo najprej o Števerjanu, kjer je občinsko upravo zelo uspešno vodil prav občinski odbor sestavljen iz predstavnikov lipove vejice, danes Slovenske skupnosti. In to ne le od zadnjega petletja, temveč že vsa povojna leta. Števerjanski upravitelji so s svojim delom in zgledom že dovolj jasno pokazali, kam se tudi ob teh volitvah izplača usmeriti glasove. To je v zadnjih upravnih dobah še posebej zasluga župana Stanislava Klanjščka in ostalih odbornikov.

Naši izvoljeni predstavniki v

Sovodnjah in Doberdobu so — čeprav v opoziciji — dali stvarni doprinos pri reševanju raznih upravnih problemov v svojih občinah in zato tudi zaslužijo, da jim naši volivci 15. junija ponovno izrazijo svoje zaupanje.

NASTOP KRMINSKIH SLOVENCEV

Tudi v Krminu so se zadnji čas stvari premaknile in marsikateri izvoljeni predstavnik, ki je prej

pač iz lokalnih potreb bil izvoljen na kaki vsedrjavni demokratični listi, je sedaj že v vrstah Slovenske skupnosti, ki jo tudi predstavlja v vidni funkciji v tamkajšnjem občinskem odboru. Zato bodo tudi naši volivci v Krminu gotovo dobro vedeli, kateri listi in katerim kandidatom oddati svoj glas. To je lista **SLOVENSKE SKUPNOSTI**, ki je prvič povezala vse zavedne krminske rojake in jim tako daje najboljšo alternativo za prihodnje volitve.

Kandidati za pokrajinski svet:

GORIŠKA POKRAJINA

DI BATTISTA Roman - sindikalist Krmin I	KOMJANC Drago - trgovec Gradež II
DI BATTISTA Roman - sindikalist Krmin II	RADETIC Franc - delavec Tržič I
TERPIN Marjan - trgovec Fara	FERLETIC Marija - uradnica Tržič II
VALENTINCIC Emil - univ. študent Gorica I	DEVETAK Remo - delavec Tržič III
BRATUŽ Andrej - profesor Gorica II	NACINI Nevio - delavec Tržič IV
BEDNARIK Rado - profesor Gorica III	KERSEVAN Silvan - profesor Tržič V
SPACAPAN Mirko - tiskar Gorica IV	KORSIC Hadrijan - trgovec Romans
STURM Vladimir - profesor Gorica V	NACINI Nevio - delavec Ronke I
PAULIN Damjan - uradnik Gorica VI	FERLETIC Marija - uradnica Ronke II
PODVERŠIC Franc - gostilničar Gorica VII	FERLETIC Marija - uradnica Zagraj
DI BATTISTA Roman - sindikalist Gradišče	CERNIC Benjamin - delavec Skocjan I
MUŽIC Alojz - kmetovalec Gradež I	GERGOLET Maks - uradnik Skocjan II

FAC-SIMILE za POKRAJINSKE volitve na Goriškem 15. junija 1975

S prve seje sveta Slovenske skupnosti v Gorici. Predsednik Andrej Bratuž daje člansko izkaznico podpredsedniku Radu Bednariku. Ob strani novi deželni predsednik Slovenske skupnosti Mirko Spacapan, član sveta Ivan Princič ter novi deželni tajnik Drago Stoka

Glas oddan italijanskim strankam NI slovenski glas! - VOLI LIPO!

Slovenska skupnost - središče pozornosti

Prav gotovo je ustanovitev Slovenske skupnosti na Goriškem eden izmed najbolj zanimivih dogodkov zadnjih mesecev. Trije meseci so mimo, odkar se je v goriški pokrajini zanimanje za našo slovensko stranko premaknilo z mrtve točke in je zajelo zelo širok krog slovenskih volivcev. Skušali bomo navesti nekaj podatkov in ugotovitev, s katerimi bomo osvetlili nekatere probleme goriške Slovenske skupnosti. Naša stranka je v zadnjem času vzbudila v slovenski in italijanski javnosti veliko pozornost in tudi določene pomisleke s strani nekaterih slovenskih volivcev. Da bo slika popolnejša, bomo nakazali nekaj primerov. Upamo, da bomo s tem osvetlili naš položaj.

ODNOSI Z OSTALIMI STRANKAMI

Po prvem deželnem kongresu, ki je bil 24. maja letos v Devinu, je bilo v določenih krogih slovenskih volivcev slišati pomisleke in dvome na račun Slovenske skupnosti, predvsem zaradi prisotnosti in pozdravov deželnih tajnikov vsedravnih strank, ki so po svoji ideološki opredeljenosti usmerjeni na levo. Slovenska skupnost je na kongres povabila vse stranke ustavnega loka in s tem dokazala veliko odprtost in pripravljenost na sodelovanje z vsemi silami, ki niso nasprotni naši slovenski politični organizaciji. Vabilu so se odzvali PCI, PSI in PLI; KD, NSKS s Koroškega in Südtiroler Volkspartei pa so poslali brzojavke in čestitke. Če so omenjene prisotne stranke smatrale za pravilno poslali na naš kongres svoje deželne tajnike, so s tem korakom samo potrdile pomembni sklep Slovenske skupnosti in ji dale na ta način priznanje. Lahko smo zadovoljni, če se je prvič v naši politični zgodovini zgodilo nekaj podobnega. Slovenska skupnost se ne sme zapreti v svoj krog in delovati izključno brez vsakega informiranja in sodelovanja z ostalimi strankami. S tem pa še ni rečeno, da se bo odločevala svojemu programu in izrecno slovenskemu značaju. Moramo reči, da je velika škoda, da ni že prej prišlo do tako odprtih odnosov z italijanskimi političnimi krogi. Italijanska javnost je o nas Slovencih zelo malo vedela, samo z občasnimi poročili (ta so bila večkrat zelo skromna) v krajevnem časopisu. Na kongresu pa so bili predstavniki italijanskih strank širše in podrobneje informirani o naši dejavnosti in konstruktivni politiki in o velikem zanimanju zamejskih Slovencev za našo stranko. Vse to dokazuje, da so na Slovensko skupnost postali pozorni Slovenci v zamejstvu in v matični domovini.

Mislimo, da so dozoreli časi za plodno in ustvarjalno soočenje tudi s tem problemom. In to je bilo mogoče prav sedaj, ko se je Slovenska skupnost razširila in

okrepila. Sedaj lahko nastopa kot subjekt in kot polnomočen partner. Marsikomu se bo zdelo tako odprto gledanje nevarno in zvodljivo. Nevarno bi bilo, ko bi Slovenska skupnost predstavljala peščico Slovencev v Italiji; sedaj pa je naša stranka razširila svoj krog in zajela vse slovenske rojake iz naše dežele.

V zvezi s tem moramo še enkrat poudariti, da je Slovenska skupnost edina slovenska politična organizacija v Italiji in da vključuje slovenske ljudi iz cele dežele Furlanije-Juljske krajine. Na tem stališču bo ostala vedno in se ne bo pu-

stila voditi od nikogar. Sama bo odločala o svojem delovanju in o svojem programu in bo s svojo prisotnostjo in s številnimi predstavniki pogojevala ostale močnejše stranke, zlasti vodilne, ki so v zelo skopi meri pripravljene reševati probleme naše manjšine. Le če bo Slovenska skupnost energično nastopala in se postavljala kot subjekt, bo lahko veliko pripomogla k izboljšanju našega položaja.

Iz tega nujno izhaja, da moramo Slovenci podpreti Slovensko skupnost in ji s svojim glasom zagotoviti možnost sodelovanja o naši usodi.

Seja števčarskega občinskega odbora. V sredi župan Stanislav Klanjšček, ob straneh občinski odborniki S. Komjanc, C. Terpin, H. Knez-Di Battista, A. Mužič in A. Skok

Nočemo popustiti!

Slovenska skupnost v Gorici je v komaj treh mesecih od svoje ustanovitve zainteresirala zelo širok krog slovenske javnosti v sami goriški pokrajini in tudi izven nje. Nimamo namena našteti številnih posegov in plodnih stikov z našimi volivci, ker so o tem že obširno poročali slovenski in italijanski časopisi pri nas in tudi drugod. In tudi nimamo namena peti slavospevov Slovenski skupnosti; hočemo le na kratko prikazati jasno sliko našega kratkega delovanja.

Od marca do konca maja je lokalno časopisje prineslo okrog 130 obvestil ali poročil o naši slovenski stranki. Med slovenskimi glasilci sta na prvem mestu Kataloški glas in Primorski dnevnik, ki sta približno objavila vsak po 40 daljših poročil; ostale članke so prinesli Novi list, trije italijanski dnevniki in nekateri listi v zamejstvu in v tujini. To pomeni, da so

slovenski in tudi italijanski bralci precej podrobno obveščeni o našem delovanju. Moramo omeniti tudi glasilo Slovenske skupnosti *Naša pot*, ki izhaja mesečno v skoraj dva tisoč izvodih.

V propagandno in organizacijsko delovanje je treba vključiti še ustanavljanje sekcij po krajih, kjer živijo Slovenci. Do sedaj je Slovenska skupnost na Goriškem ustanovila štiri vaške sekcije, ki so bile zelo ugodno sprejete in ki delujejo z že otipljivimi rezultati.

Goriški Slovenci so čutili potrebo po širšem udejstvovanju in po soodgovornem odločanju o naših problemih. Treba je poudariti, da takega načina organiziranja niso bili naši ljudje vajeni in da so z veseljem pozdravili ustanavljanje teh krajevnih organizmov.

Tajništvo Slovenske skupnosti je poskrbelo tudi za članske izkaznice, ki jih je razdelilo skoraj dvesto članom; to akcijo so treba po volitvah nadaljevati za še večjo vključitev volivcev v našo politično organizacijo. Zanimanje slovenskih ljudi je preraslo vsa naša pričakovanja, ker smo bili vedno navajeni delovati v ožjem krogu.

Novoustanovljena stranka hoče čim širših stikov z našim ljudstvom, ker sta edino močno razvejana dejavnost in sodelovanje jamstvo za naš uspeh. To smo opazili tudi pri sestavljanju kandidatnih list za prihodnje volitve. Kandidati Slovenske skupnosti so aktivni delavci s prosvetnega, socialnega in gospodarskega področja in zajemajo vse družbene sloje. Izbira kandidatov je lep dokaz, da je Slovenska skupnost vključila v svoje vrste izredno število slovenskih rojakov.

Ob prihodnjih volitvah bomo s svojim glasom podprli svoje kandidate in svojo Slovensko skupnost, ki mora svoje delo v prid zamejskih Slovencev nadaljevati in še okrepiti. Bilo bi škodljivo za celo slovensko manjšino, če bi v tem trenutku slovenski volivci popustili.

Vsekakor smo prepričani, da bodo slovenski ljudje glasovali za Slovensko skupnost. Če so jo podpirali poprej, ko ni bilo tako široke organizacije in ko so imeli zelo redke odnose s svojimi predstavniki, še toliko bolj se bodo danes odločili za slovensko listo, ko sami odločajo o njenem življenju.

Zamejski Slovenci odpiramo novo stran svoje zgodovine. Odločili smo se, da z lastnimi močmi dokažemo svojo moč in da hočemo sami odločati o svoji usodi. V tem boju računamo na sodelovanje in aktivno udeleževanje vseh zamejskih Slovencev za učinkovito uveljavljanje naše narodne skupnosti!

Izreži in nesi s seboj v volivno kabino!

Navodila slovenskim volivcem

Pri prihodnjih volitvah v nedeljo 15. junija voli takole:

Predsednik volivne komisije ti bo dal dve glasovnici: ena je za občinske in druga za pokrajinske volitve. Vzameš obe in greš z njima v kabino. Tam prečtaš s svinčnikom, ki ti ga prav tako da predsednik, volivni znak Slovenske skupnosti, ki je povsod v vseh občinah in na obeh glasovnicah *LIPOVA VEJICA* z napisom »SLOVENSKA SKUPNOST - UNIONE SLOVENA«. Znak prečtaš samo tako, da narediš čezeni križ (X). Obe glasovnici nato pripogni kot pismo po črtah, ki bodo na volivnici že upognjene. Pripognjeni glasovnici še zalepiš, kot se zalepi pismo. S tako zalepljenima glasovnicama greš iz kabine; eno glasovnico vržeš v žaro, ki ti jo bo ponudil predsednik, drugo pa v drugo žaro, ki ti jo bo prav tako pokazal predsednik.

Tako si prav volil in izpolnil
svojo dolžnost.

Ko greš na volitve, ne pozabi vzeti s seboj volivnega potrdila, ki si ga dobil od občine. Brez tega ne moreš voliti.

Volivno potrdilo ima letos naslov: ELEZIONI COMUNALI E PROVINCIALI.

Prav tako vzemi s seboj osebno izkaznico (Carta d'identità) ali pa potni list, kajti en ali drugi dokument moraš pokazati predsedniku, predno greš v kabino.

VOLIVNA PISARNA. Na sedežu Slovenske skupnosti v ulici Santa Chiara 2/11 lahko dobite vsa pojasnila v zvezi z volitvami. Če potrebujete prevozno sredstvo na dan volitev, se lahko obrnete na zgoraj omenjeni naslov in telefonirate na številko 82056.

KANDIDATI

OBČINA GORICA

PAULIN Damjan - uradnik
BRATUŽ Andrej - profesor
STURM Vladimir - profesor
AMBROŽIČ Ivo - delavec
BANDEL Just - upokojenec
BEDNARIK Rado - profesor
BENSA Silvan - kmetovalec
BIZAJ Franc - zidar
BRAJNIK Marko - delavec
BRAJNIK Stanislav - kmetovalec
BRESAN Vladimir - uradnik
CERNIC Marjan - zobotehnik
COTIČ Miroslav - delavec
DEVETAK Gabrijel - profesor
DOBRAVEC ČARGO Marija - gospodinja
FRANKO Igor - zobozdravnik
HLEDE Viljem - delavec
HUMAR Dominik - delavec
JARC Lidija - učiteljica
KORSIČ Verena - profesorica
KLANJŠČEK Niko - univ. študent
MAKUC Andrej - profesor
MARKOČIČ Marjan - kmetovalec
MARUŠIČ Pavel - delavec
MUCIČ Jordan - delavec
MUCIČ Marjan - delavec
PAULETIČ Jožef - kmetovalec
PERAT Mariza - učiteljica
PINTAR Danijel - delavec
PIŠČANC Zora - uradnica
PODOBNIK Franc - upokojenec
PODVERŠIČ Franc - gostilničar
PRASNIK Viktor - obrtnik
SPACAPAN Bernard - zdravnik
TABAJ Božidar - delavec
TERPIN Franc - upokojenec
VALENTINCIČ Emil - univ. študent
VALENTINCIČ Ivan - delavec
VRTOVEC Dominik - zobozdravnik
ZGAVEC Franka - delavka

OBČINA SOVODNJE

DEVETAK Remo - delavec
ČERNIC Benjamin - delavec
ČERNIC Branko - delavec
ČEŠCUT Marija - profesorica
DEVETAK Ludvik - delavec
DI BATTISTA Roman - sindikalist
FLORENIN Ivo - delavec
KOVIC Edvin - kmetovalec
MARAZ Jožko - delavec
MARUSIC Štefan - kmetovalec
ŠINIGOJ Jožica por. Kovic - delavka
TOMŠIČ Srečko - delavec

OBČINA DOBERDOB

GERGOLET Maks - uradnik
FERFOLJA Stanislav - delavec
FERLETIČ Jožef - delavec
FERLETIČ Marija - uradnica
FERLETIČ Mario - delavec
KOBAL Rihard - delavec
LAKOVIČ Alojz - delavec
LAVRENCIČ Roman - delavec
NACINI Nevio - delavec
PAHOR Edvard - delavec
PAHOR Anton - upokojenec
RADETIČ Franc - delavec

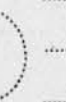
OBČINA KRMIN

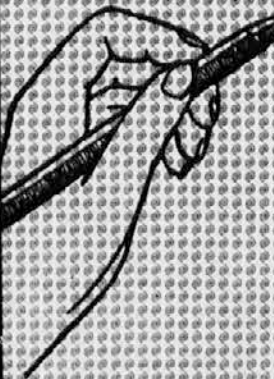
ANZELIN Danilo - delavec
BLAŽIČ Jožef - kmetovalec
BUČINEL Drago - kmetovalec
DEVINAR Peter - avtoprevoznik
GRADNIK Gradimir - kmetovalec
KEBER Jožef - kmetovalec
KEBER Stanko - kmetovalec
MAURIC Valter - avtoprevoznik
MISIGOJ Albert - obrtnik
POLJENČIČ Ferdinand - kmetovalec
PRINČIČ Jožef - kmetovalec
PULZ Mario - trgovec
RUSIAN Stanko - kmetovalec
SFILIGOJ Silvan - zidarski podjetnik
SIRK Jožko - gostilničar
SIRK Ciril - kmetovalec
SIRK Ivan - kmetovalec
SREDNIK Ivan - kmetovalec
STURM Jožef - kmetovalec
TOROS Ljubomir - učitelj v pokoju

Sedež SLOVENSKE SKUPNOSTI je odprto stalno ob ponedeljkih, sredo in petkih od 17.30 do 20.30. V tednu od 8. do 15. junija bo odprto **vsak dan** popoldne od 17. ure dalje.

OBCINA STEVERJAN

KLANJSCEK Stanislav - kmetovalec
 KORSIĆ Hadrijan - trgovec
 HLADNIK Boris - delavec
 KNEZ DI BATTISTA Helena - profesorica
 KOMJANC Simon - kmetovalec
 MUŽIČ Alojz - kmetovalec
 PINTAR Aleš - delavec
 PRINČIČ Jožef - kmetovalec
 SKOK Armand - kmetovalec
 SIMČIČ Jožef - kmetovalec
 TERPIN Ciril - trgovec
 TERPIN Emil - kmetovalec

FAC-SIMILE za OBČINSKE volitve v GORICI 15. junija 1975	
	
	
	
	

1	_____
2	_____
3	_____

- Nočeš biti odvisen od vsedržavnih italijanskih strank?
- Nočeš biti le objekt v rokah italijanskih politikantov?
- Hočeš biti samostojen v nastopanju in odločanju?
- Hočeš res biti subjekt političnega delovanja?

glasuj za

Slovensko skupnost

Prilogo je pripravila
SLOVENSKA SKUPNOST V GORICI

Sami si moramo pomagati

Mar je že kdo čul, da bi velik narod očetovsko ščitil narodno manjšino, da bi ji vseprek pomagal, jo oživljal in se trudil, da se razvije in postane močnejša? Večinski narod tega nikoli ne dela, sam od sebe gotovo ne. Za manjšino je kot trda mačeha: reže ji kruh svobode in samostojnosti tako na tanko, da je videti skozenj, vsako drobtinico ji moraš izpraskati skoraj s silo. H komu se boš obračal, če hočeš od mačeha kaj doseči? Boš morda prosjačil pri njenih? Na lastno moč se moraš zanesti, sam se moraš postaviti in zahtevati vse pravice, ki ti pritičejo.

Tega načela se moramo še posebno držati Slovenci v Italiji, ker nam je dobro znano, kako malo smisla za razumevanje drugorodcev ima italijanski narod. Dostigrat izgleda, da pri tem ne igra nobene posebne vloge hudobija. Pri naših sodržavljanih niti učeni ljudje večkrat ne morejo razumeti, kje naj bi bila razlika med državljanstvom in narodnostjo. Za povprečnega Italijana pa velja za trdno, da državna meja loči prav točno tudi narode in ne dopušča izjem. Kar ni meja pravilno razdelila, za mora čez noč spremeniti.

To ni samo vtis. Ko sem preživel leta visokošolska leta v Lombardiji, na univerzi, kjer so bili zbrani študentje iz vseh koncev polotoka, sem moral skozi vsa leta s svojimi kolegi o tem problemu razpravljati prav na tej klavirni ravni otroške logike. Če sem enega prepričal, si štejem za uspeh.

Sergio Salvi piše v svoji knjigi »Odrežani jeziki«, da se italijanski politični krogi že od davnih časov prav vidno odlikujejo po nekem kulturnem analfabetizmu kar se tiče razumevanja manjšin. To za držanje se je v dobi fašizma utrdilo in ostalo do danes tudi pri takih ljudeh, ki tisto nesrečno dobo obsojajo (vsaj z besedami).

Slovenci, ki živimo ob meji znamo razločevati med narodom in državo jasno, z logiko hlapca Jerneja. Pasquale Gujon piše v knjigi »Ljudje iz Nadiških dolin«, da bi znal najpreprostejši beneški kmet na mah povedati, da je eno biti Slovenec in drugo živeti v italijanski državi.

Iz običajne nenaklonjenosti, ki jo italijanski narod kaže do manjšin, sledi dejstvo, da se dokaj pošteno merijo pravice tistim manjšinam, ki so močnejše in znajo pokazati zobe. To lahko dosežemo tudi Slovenci, ako se ob volitvah strnemo v enoten tabor. Če se ozremo nazaj v slovensko zgodovino, bomo morda smatrali tako obetanje za utopijo.

A ne gre za to, da bi vsi enako mislili, to ni niti obetanje vredno; razumeti bi morali samo, da bo večinski narod presojal našo moč po uspehu, ki ga bomo do-

segli na volitvah. Kolikor se bomo tej logiki izogibali, toliko bolj bo naša politična moč iz leta v leto pešala. Zatrđno bi moralo veljati načelo, da se moramo pred italijansko državo najprej enotno predstaviti in komaj potem si lahko privoščimo svoje narodno veselje: da se med seboj lasamo po mili volji.

Ne bojmo se, da bomo zaradi tega izgubili pomoč nekaterih italijanskih strank. Če nam pomagajo, moramo upravičeno misliti, da to delajo predvsem zaradi svojih načel in ne samo zaradi slovenskih glasov. Če njihova pomoč ni računarska, bi ne smela odpasti. S tem naj pokažemo italijanske stranke svojo moralno veljavo, mi Slovenci pa strnimo moči na svojo roko.

D. Cotar

Ljudje

Dr. Avgust Sfiligoj in Karel Černic sta odklonila odličje, ki jima je bilo podeljeno na I. deželnem kongresu Slovenske skupnosti v Devinu.

V spomin Jerneju Štoki

V nedeljo 1. junija so na domačem pokopališču na Kontovelu položili k večnemu počitku Jerneja Štoko. S Kontovela doma je učakal 83 let. Od pokojnika so se poslovili domačini in zelo številni znanci iz Trsta, Gorice in tudi iz Kanalske doline. Obredne pogoje je opravil dr. Stanko Janežič ob asistenci domačega in drugih duhovnikov. Na Kontovelu še ni bilo takega pogreba. Pokojni Jernej si je to zaslužil kot človek in kot kristjan. Ob grobu je dr. Teofil Simčič takole orisal podobo pokojnika:

Pokojni Jernej je bil zares moč kretnitega značaja. Vse svoje življenje in tudi v teh tako nemirnih časih je ostal zvest svojim idealom: slovenskemu narodu, demokraciji in veri svojih prednikov. Bil je med tistimi, ki so se pred skoro 30 leti udeležili prvega tabora demokratičnih Slovencev v Mavhinhah ter je prav tako bil med prvimi kandidati na listah Demokratske zveze in pozneje Slovenske skupnosti. Za svoje zasluge je bil pred dnevi na prvem deželnem kongresu Slovenske skupnosti v Devinu odlikovan z zlato kolajno. Čudil sem se, da ga ni bilo zraven, da bi mu odlikovanje osebno izročili. Pozneje sem zvedel, da je takrat ležal nevarno bolan v bolnišnici.

Pokojnik izvira iz skromne družine ter je moral vse svoje življenje trdo garati.

Premiera »Rižarne«

V ponedeljek 26. maja je bila v Kulturnem domu zadnja premiera v letošnji gledališki sezoni SS gledališča, in sicer dokumentarna drama »Rižarna«. Delo je doživelo krstno uprizoritev, saj je bila napisana in postavljena na oder z namenom, da se z njo proslavi 30. obletnica osvoboditve. Po gradivu, ki ga je o Rižarni in njenih grozotah zbral časnikar Albin Bubnič, sta besedilo zanjo napisala Filibert Benedetič in Miroslav Košuta. Za režijo sta poskrbela Jože Babič in Mario Uršič, za preprosto, a zelo učinkovito sceno pa Klavdij Palčič. Nastopil je celotni gledališki ansambel, za priliko pa so ga pomnožili še člani slovenskega amaterskega gledališča PDG iz Nove Gorice ter pevski zbor »Tabor«.

»Rižarna« je zgodovinski dokument, saj je zgrajena na zgodovinskih virih, na pričevanjih preživelih in na pisnih teh, ki so v tem taborišču zgubili življenje. Ze snov sama gledalca pretrese, k temu občutku pa pripomore še značilna glasba Aleksandra Vodopivca ter nekateri posrečeni režijski prijem.

Naslednji dan, v torek 27. maja, so predstavo ponovili v Gorici v Verdijevem gledališču s prav lepim uspehom.

V nedeljo 8. junija ob 18. uri bo v nekdanji Rižarni v Trstu

spominska proslava

Na sporedu je polaganje vencev, recitacije, govor. Nastopili bodo združeni mešani pevski zbori in združeni otroški zbori. Pred proslavo bo ob 17. uri v kapeli Rižarne maša za vse žrtve.

Pregled programov za občine in pokrajino

21. maja se je sestal svet tržaške Slovenske skupnosti, da pregleda programe na pokrajini in občinah. Tako postavlja program za občino Dolina na prvo mesto borbo proti nadaljnjemu širjenju industrijskih naselij in zazidalnih površin, ki jih v občini že primanjkuje. Ljudje so tudi obdržali v spominu požar naftnih rezervarjev in se boje, da se ne bi kaj takega pripetilo še enkrat. Slovenska skupnost je tudi proti sedanjim politikom občine, ki je na široko odprla pot priseljevanju ljudi iz drugih krajev Italije in proti vedno večjemu uveljavljanju italijanskih strank. Zato poziva volivce, da jo pri volitvah podprejo.

Tudi v občini Zgonik je vsled politike dosedanjega vodstva občine naraslo število tujih priseljencev, kar vpliva na spremembo etničnega sestava in pomaga širjenju italijanskih strank, ki se potegujejo za najvišje občinske položaje. Če bo šlo tako naprej, bomo Slovenci izgubili še to občinsko upravo. Program za Zgonik vsebuje še druge točke, predvsem v zvezi s kraškimi rezervati, razvojem turizma, s socialnimi problemi domačinov in podobno.

Program v nabrežinski občini daje prednost dejavnostim, ki bodo okrepile gospodarski položaj domačega prebivalstva: turizmu, agroturizmu in obrtniški dejavnosti. Zavzema se tudi za izboljšanje javnih prevozov med mestom in občino, za razvoj zdravstva in krajevnih konzult po posameznih vaseh. Veliko važnost daje tudi razvoju šolstva in predšolskega varstva, ki je v občini izredno občuten. Postavlja se tudi vprašanje gradnje kulturnega doma v Nabrežini.

Program za tržaško pokrajino je v debati doživel precej kritik, ker ne kaže jasne zamisli o tem, kako naj bi se pokrajina razvijala za naprej in kakšen naj bo odnos Slovencev do te ustanove. V glavnem se predlaga povečanje števila dvojezičnih napisov, objavi naj se gradivo manjšinskega kongresa, ukinejo razlaščanja, se povzra poslopje liceja »F. Prešeren« za eno nadstropje, se ustanovijo slovenski paralelni razredi na zavodu Volta, se da podpora kmetijstvu in uporablja naj se slovenski jezik pri bolnikih slovenske narodnosti.

Na koncu se je član sveta Ivo Jevnikar poročal o organizaciji mladinske sekcije Slovenske skupnosti in o njenem delovanju. Priredili so sestanek, ki so pokazali veliko zanimanje mladine za borbo, ki jo vodi Slovenska skupnost v korist našega prebivalstva. Mladinska sekcija bo tudi izdala posebni številki mladinskega glasila, namenjenega predvsem šolski, delavski, obrtniški in kmečki mladini.

Drugeče smo pričakovali

V sredo 28. maja sem sledil sporedu večerne zaključne prireditve vseh devetih osnovnih šol didaktičnega ravnateljstva v Dolini. Prireditve naj bi tudi mladino vključila v proslavo 30-letnice, odkar je Primorska zadihala v svobodi. Prav je, da mladina v prvi vrsti pozna pomembne zgodovinske dogodke svojega naroda in ceni žrtve njegovih sinov za dosego osnovnih življenjskih vrednot kot so svoboda, spoštovanje človekovega mišljenja ipd. Zgrešeno pa je, če odrasli otroku nekako vsiljujejo čustva maščevalnosti in sovraštva, ki so v neki doledeni meri porinila v spopad odrasle ljudi.

Na kratko povzamem vtise, ki smo jih imeli premožni udeleženci pri zgoraj omenjeni prireditvi. S tehnične strani je bila prireditev skrbno pripravljena, le napovedovalnega se je precej zatikalo. Večina nastopajočih šol so imele res otroški duševnosti primerne pesmi, deklamacije in rajalne točke.

Veliko pozornost in zelo blagodejen vtis je napravila učiteljska, ki je vodila nastop otrok boljšunice osnovne šole. Bil je pravi užitek poslušati dvoglasno podane pesmi in navdušeno deklamiranje vsebinsko bogatih, harmonično povezanih izrekov slo-

venskih pesnikov o ljubezni do lastnega naroda.

Kako se dá vzgojno pozitivno podati z otroki tudi tragične zgodovinske dogodke, je zelo posrečeno dokazala skupina otrok dolinske osnovne šole. Otroci so z občutno toploto in doživljajstvom iz »Dnevnika Ane Frank« povzeli ideale, za katerimi je v svojem ujetništvu pod streho hrepenelo judovsko dekletce, a so pri tem lepo naglasili, v čem naj se naši otroci izkažejo vredne in velike, ko uživajo svobodo. Pohvale vredne so zlasti male skupine šol s Peska, s Korošcev, iz Zavelj, ki so svojim močnem primerno pogumno izvedle svoj nastop.

Obžalujemo in odklanjamo pa tiste točke akademije, v katerih so bili otroci nekako zlorabljeni v propagandno-ideološke namene. Kako so se mogli tako spozabiti pobudniki one točke na sporedu, ki so jo imeli otroci celodnevne šolskega pouka Domjo-Ricmanje? Tisti miting je bil za otroke in za večino gledalcev, zlasti staršev res »cvetka« neokusnosti. Človek je dobil vtis: hudiča izganjanja s hudičem. Tako se ne moremo pametno boriti proti zloglasni ideologiji, da sami zapadamo v malikovanje enako odvratnih metod.

Naj bo obžalovanja vreden spodrsrlaj pri zaključni šolski akademiji v Dolini opomin, da morajo biti oni, ki so na vodilnih mestih, psihološko bolj občutljivi za to, kaj je primerno za otroke in kaj jih kviri. Pa tudi odločnost je potrebna, ko se dogovarjajo o sporedu prireditve. V poštev je treba vzeti tudi pobude oziroma predloge, ki niso kričavi manjšini všeč. Šola in mladina ne smeta biti zlorabljena v nečastne namene kot sta bili v grdi in težki preteklosti pred tremi desetletji! - J. J.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

Srečanje primorskih dijakov

V soboto 31. maja je potekalo v Trstu 3. dijaško obmejno srečanje Primorske. Gostitelj je bil licej »F. Prešeren«, udeležilo pa se ga je več sto dijakov šol iz Postojne, Tolmina, Gorice, Nove Gorice, Kopra in Pirana. Bogat kulturni in športni spored se je pričel na gmajni pri Bazovici ob spomeniku prvim žrtvam fašizma. Tu sta spregovorila dijakinja Melita Valli in prof. Pečenko. Oba sta poudarila pomen bazovskih žrtv.

Takoj nato se je začela slikarska tekma »ex tempore«, skupina je odšla na planski pohod v Glinščico, ostali pa so se pomerili v raznih športnih panogah: v tekmo čez drn in strn, košarki, odbojki, namiznem tenisu in šahu. Na liceju je bila okrogla miza na temo »Odpiranje šole zahtevam sodobne družbe«, na kateri so si dijaki izmenjali svoje misli in izkušnje. Skupnega kosila v pivovarni Dreher so se poleg dijakov in profesorjev udeležili tudi drugi gostje, tako npr. deželni odbornik Coloni, ki je tudi spregovoril za pozdravnim nagovorom prof. Furlanove in pohvalil pobudo srečanja. Sledil je osrednji del srečanja v Kulturnem domu. Tu je spregovorila ravnateljica liceja »F. Prešeren« Laura Abramova, nato je sledilo nagrajevanje zmagovalcev športnih in kulturnih tekem. Na koncu so dijaki sledili uprizoritvi drame »Rižarna«.

V prostorih stadiona »I. maj« je bilo še zaključno družabno srečanje, nakar so se dijaki razšli. Spremljala jih je obluba, da se bodo srečali zopet prihodnje leto, tokrat v Novi Gorici.

Zahvala

Znanstveni in klasični licej »F. Prešeren« se vsem udeležencem III. DOST-a najlepše zahvaljuje. Zahvaljuje se vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da je to srečanje tako lepo uspelo, poštvalnim organizatorjem, prof. Bojano Pavletiču, njegovim sodelavcem, vsem, ki so finančno podprli srečanje, kakor tudi SSG, ki je poklonilo udeležencem recital »Rižarna«.

S I. deželnega kongresa Slovenske skupnosti v Devinu 24. maja: novoizvoljeno vodstvo

DR. TEOFIL SIMČIČ

Slovenska in hrvaška duhovščina v času fašističnega terorja

3

Fašizem se je v borbi zoper nadškofa in duhovnike posluževal časopisja, krajevnega in tudi državnega, da je tako strahoval slovensko ljudstvo in hkrati ščuval italijansko javnost zoper njega. Tudi nekaj italijanskih duhovnikov, med temi prof. Del Fabbro, msgr. Castellitz ter kanonik Tarlao se je dvignilo proti nadškofu. Ti trije gospodje so poslali Mussoliniju nestranno pritožbo proti Sedeju in Mussolini, misleč da jim bo s tem ugodil, je vlogo poslal Sv. sedežu. Ta pa je prav na podlagi te ovadbe vse tri suspendiral »a divinis«.

Vatikan je leta 1931 poslal v Gorico apostolskega vizitatorja škofa Luko Pasetta z nalogo, da po možnosti pomiri duhove. Pasetto pa žal ni bil nepristranski in je

začel prepričevati msgr. Sedeja o potrebi, da prostovoljno odstopi. Naš vladika se je sprva upiral, a končno se je s krvavečim srcem vdal, toda šele potem, ko je prejel zagotovilo, da bo na njegovo mesto prišel pravicoljubn mož, ki bo ščitil cerkvene pravice slovenskih vernikov.

To pa se ni zgodilo in msgr. Sedej je bil grobo izigran. Za apostolskega administratorja so imenovali najbolj neprimerno osemo, msgr. Giovannija Sirottija, ki je bil do tedaj ravnatelj semenišča v Kopru ter je naravnost slovel kot strupen sovražnik Slovanov. Od tega nesrečnega imenovanja dalje je bila naša duhovščina izpostavljena naravnost divjemu preganjanju.

Msgr. Sedej sam je videl v tem imenovanju osebno žalitev in udarca ni mogel preboleti. Umaknil se je v zatišje, zbolel in 28. novembra 1931 zagrenjen izdihnil svojo blago in junaško dušo. Mesto in vsa dežela sta ves čas bolezi trepetala in molila zanj. Njegov pogreb od stolnice do svetišča na Sv. gori je bil naravnost veličasten. Gorica ni še nikdar doživela kaj podobnega in verjetno tudi ne bo. Pri

Pisma bl. M. Kolbeja.

Firenški frančiškani so izdali prevod 517 pisem blaženega Maksimilijana Kolbeja v italijansčini. Iz pisem odseva Kolbejevo življenje, tesno povezano s predanostjo Kristusovi materi Mariji. Kolbe ni znan samo po svoji prostovoljni smrti v bunkerju taborišča Auschwitz, s čemer je rešil smrti družinskega očeta, ampak tudi zaradi svoje apostolske dejavnosti na Poljskem in Japonskem.

Kolonah mu je v zadnji pozdrav zapel zbor 300 pevcev, ki ga je vodil poznejši mučenik Lojze Bratuž.

Nekaj let pozneje je fašizem zahteval novo žrtve. To je bil tržaški škof Alojzij Fogar, ki se je leta in leta zaman zoperstavil fašističnemu nasilju in je stopil celo do samega Mussolinija v upanju, da mu bo uspelo izboljšati položaj slovenskih duhovnikov in vernikov. Mussolini mu je sicer dal nekaj obljub, a so ostale neizpolnjene.

Fašisti so Fogarja z dna duše sovražili in ko je šel leta 1935 na birmovanje v Koper, ga je oborožena tolpa že po poti ustavila. Morali so nastopiti karabinjerji, da so škofa rešili. Tudi v Kopru samem so mu prenapetosti priredili sovražne manifestacije. Med drugim so vdrli v stolnico in pretepli nekaj ljudi.

Odnosi med Fogarjem in fašistično stranko in še zlasti med Fogarjem in tedanjim fanatičnim prefektom Tiengom so se tako zaostrili, da so postali nevarni. Fogar je moral zapustiti svojo škofijo, ne da bi se poslovil od svojih priljubljenih vernikov. (Konec prihodnjij)

Proslave na Trgovski šoli

V počastitev 30-letnice osvoboditve in zmage nad nacifašizmom je bila v petek 30. maja popoldne spominska proslava v prostorih Strokovnega zavoda za trgovino v Gorici. V začetku je ravnatelj prof. Albin Sirk pozdravil navzoče dijake, profesorje in predstavnike staršev, nato je prof. Andrej Makuc podal zgodovino odgovornosti tako v naših krajih kot drugod v Evropi od leta 1920 do konca druge svetovne vojne. Poudaril je doprinos in žrtve primorskih Slovencev v boju proti fašizmu, med osvobodilno borbo, osvoboditev celotnega slovenskega Primorja in zmago nad okupatorskimi silami.

Po tem predavanju je prof. Karlo Černic govoril o partizanski pesmi med drugo svetovno vojno. Dijaki so med predavanjem prebrali odlomke iz pisem borcev in na smrt obsojenih ter izbor iz partijske lirike. Kot gosta sta spregovorila bivši partizan Oskar Malič in nekdanji deportiranec v Dachau Miroslav Čotič.

Prvi je govoril o partizanskem boju pri osvoboditvi Gorice in življenju med partizani; drugi pa je nanizal nekaj osebnih spominov in žalostnih doživetij iz taborišnega življenja. Dijaki so obema gostoma stavili tudi nekaj vprašanj, na katera so dobili izčrpne odgovore.

Po mnenju vseh navzočih je proslava uspela. Naslednji dan so dijaki položili lorvorjev venec pred spomenikom padlim žrtvam na bazoviški gmajni.

Izjava

Profesorjski zbor državnega strokovnega zavoda za trgovino s slovenskim učnim jezikom v Gorici, zbran na izredni seji dne 30. maja 1975 v zvezi s člankom »Pahorjeve knjige v knjižnici Trgovske šole ne bo!«, ki je bil priobčen v »Primorskem dnevniku« 25. maja 1975 soglasno izjavlja, da se ne strinja s takim načinom poročanja in z objavljanim mnenjem in predlogom, ki jih posamezni člani izražajo na sejah šolskih svetov, ker tako pisanje škodi vzdušju na šoli. Obenem izraža profesorjski zbor solidarnost s prizadetimi profesorjem.

Gostovanje mladih tržaških igralcev

V nedeljo 1. junija nas je v Katoliškem domu v Gorici obiskala tržaška študentska

skupina »Mali oder« s komedijo v treh dejanjih »Skupno stanovanje« Dragutina Dobričanina. Čeprav je bila nedeljska predstava krstna izvedba, so igralci zelo tekoče in sproščeno igrali. Že sama izbira dela je bila posrečena. Položajska komika je bila včasih tako učinkovita, da je izvalila iz gledalcev glasen smeh.

Pohvaliti moramo vse igralce brez izjeme in njihovega poštvalnega režiserja prof. Jožeta Peterlina. Pokazali so velik smisel za skupno igranje in naravnost brez izumetničenih kretanj. Najprej smo se srečali z Danilom Pertotom v vlogi Miše, absolventa medicine, ki se je vselil v novo, še nedokončano stanovanje. Presenečilo pa ga je spoznanje, da se je pred njim že nekdo drug vselil. A ni ostalo pri tem. Zaradi raznih nesporazumov so se tja vselili še ded Bogo (Marjan Kravos), njegova hči Kata (Erika Šajmer) z možem Dragišo (Dimitrij Gruden) in hčerko Ljubico (Eva Fičur), nato še teta Pola (Marija Besednjak) in njena nečakinja Rada (Maja Lapornik). Stanovanje je postajalo vedno tesnejše, posebno ko je teta Pola nastanila v kopalnici še svojo kozo. Sledili so si prepriji in tožbe, pa tudi ljubezenske spletke. Končno se je po zaslugi Miševega podnajemnika Pepija (Marko Kandut) vse uredilo: predlagal je, naj bi se zaljubljeni med seboj poročili, tako da bi bilo več prostora na razpolago. Ko pa so si že složno porazdelili sobe, je prišlo sporočilo, da morajo stanovanje nemudoma zapustiti, ker bodo hišo porušili. S tem se je komedija končala, gledalci pa so s prisrčnim ploskanjem nagradili trud mladih ljubiteljev odrske umetnosti.

Nastop tržaške skupine je omogočilo Slovensko akademsko društvo SKAD. v. č.

Uspela šolska prireditev v Štandrežu

Štandreška osnovna šola je tudi letos ob zaključku šolskega leta pripravila pestro prireditev, ki je bila v sredo 28. maja v prostorih prostrednega doma »Anton Gregorčič« v Štandrežu.

Nastopili so vsi razredi štandreške šole in pod skrbnim vodstvom učiteljev prikazali vrsto lepih prizorov. Starši in prijatelji naše šole so prireditev polnoštevilno obiskali in bili z izvajanjem otrok vidno zadovoljni in navdušeni.

SKPD »F. B. SEDEJ« IN ANSAMBEL »LOJZE HLEDE«

priredita na prostoru »MED BOROVC« v Števerjanu v soboto 7. junija ob 21. uri ter v nedeljo 8. junija ob 17. uri

V. zamejski festival domače zabavne glasbe

Kot gost bo v nedeljo nastopil ansambel »Toneta Kmetca« iz Ptuja. Ob tej priložnosti bo odprta tudi prva filatelistična razstava.

Odkritje plošče primorskim slovenskim duhovnikom

V torek 27. maja se je na sedežu Slovenske prosvete v Trstu sestal širši odbor te organizacije in razpravljali o delovanju v tekoči sezoni. Predsednik Maver je poročal o akcijah, ki so bile doslej izvedene, o izhajanju »Mladike« ter o njenih finančnih težavah, o novo ustanovljeni zadruzi Slovenski dom, o tekmovalstvu Mladi oder 75, o uspehi manifestaciji v Gonarsu ter o napovedani prireditvi, ki bo v tržaški Rižarni v nedeljo 8. junija, na katero so vabljeni vse naše organizacije in župnijske skupnosti.

Govor je bil tudi o dveh večjih prireditvah: o gostovanju združenih tolminskih zborov z mašo za puntarje in o odkritju plošče primorskim duhovnikom, ki so mnogo pretrpeli in se žrtvovali za ohranitev slovenstva in krščanstva v naših krajih.

Medtem ko so za organizacijo gostovanja Tolmincev težave predvsem finančne značaja, je bil sklep o postavitvi plošče sprejet soglasno. Odkritje plošče, združeno s kulturnim programom bo v jeseni ob sklepu prireditve za tridesetletnico konca vojne.

Počitniška kolonija v Dragi

Slovensko karitativno društvo (Slovak) prireja že 29. leto počitniške kolonije za naše slovenske otroke. V sami Dragi je društvo sprejelo od leta 1965 nad 1.500 otrok.

Tudi letos bo lepi počitniški dom nudil otrokom od 5. do 14. leta 25 dni zdravih in veselih počitnic. Deklice bodo letovale od 3. do 27. julija, dečki pa od 28. julija do 21. avgusta.

Vsem je znano, da se otroci trikrat na teden vozijo na kopanje in sicer deklice v Sesljan, dečki pa k Suhemu rtiču pri Lazaretu.

Starši, ki ljubijo svoje otroke, jim bodo omogočili prijetne počitnice, ki bodo nanje dobro vplivale. Zato naj se nemudoma oglasijo na šoli, ker se tako izognejo številnim pregledom in opravi, ki jih bodo morali napraviti, če se ne zglašijo pravočasno. Čas je samo do 11. junija. Pohitite!

Društvo bo rado sprejelo v kolonijo tudi dobre osebe, ki želijo koristiti slovenski mladini z delom. Zglašijo naj se na tel. št. 226117.

Novomašniško posvečenje na Sv. gori

Letošnji novomašniki, ki bodo posvečeni na Sv. gori na praznik sv. Petra in Pavla, 29. junija, ob 10. uri so: Ivan Blažič (Kanal ob Soči), Jože Ipavec (Postojna), Danilo Kobal (Col), Janez Kržišnik (Zavratac), Branko Melink (Marjino Celje), Franc Mislej (Vrhopolje), Jože Pegan (Ajdovščina), Lojze Sinkovec (Vojsko), Cvetko Valič (Velike Zablje).

Odbojarski turnir »Peter Špacapan«

Tudi letos organizira SZ Olympia iz Gorice odbojarski turnir za pokal »Peter Špacapan«, že šesti po vrsti, v spomin na enega svojih najboljših atletov in najaktivnejših odbornikov.

Turnirja, ki se bo začel v ponedeljek 9. junija, se bo udeležilo 15 ekip iz naše dežele. Tekme se bodo odigravale skozi ves teden na več igriščih. Ekipa bodo razdeljene na skupine, nekatere od teh bodo odigrale svoje tekme v Vidmu in Marianu, ostale pa v Gorici. Kot se vidi začena tradicija tega turnirja sloveti tudi izven našega mesta. Finalne tekme turnirja pa se bodo odigrale, kot vedno, na igrišču Olympije pri Katoliškem domu. V primeru slabega vremena se bomo zatekli v telovadnico.

Zelo se priporočamo tudi našemu občinstvu, naj pripravi primeren okvir naši tako lepi in pomembni športni manifestaciji.

OBVESTILA

V dnevih, ko se bo vršil 5. zamejski festival domače zabavne glasbe v Števerjanu (7. in 8. junija 1975), bo odprta tudi prva filatelistična razstava v sodelovanju s Filatelističnim društvom iz Tržiča. Razstava, ki bo v prostorih Doma, obsega nad sto zbir. Razstavljalci so z Goriškega, Furlanije in iz Slovenije.

Osnovni šoli Jamlje-Dol imata skupno šolsko prireditev 7. junija ob 19.30 v Dolu; razstava ročnih del in risb bo tudi v Dolu istega dne zvečer in v nedeljo dopoldne od 9. do 12. in od 16. do 19. ure.

V cerkvi sv. Ivana v Gorici bo v ponedeljek 9. junija ob 20.30 sv. maša za cerkveno edinost po namenu ACM.

PD »Podgora« organizira v nedeljo 22. junija popoldne ogled Rižarne. Prijavite se lahko predsednici društva Lidiji Jarc, ul. Brigata Cuneo 10 ali pri Jožku Klaučiču (trgovina jestvin Klaučič), ul. 4. Novembra v Podgori do 15. junija.

Peta zaključna akademija Glasbene Matice v Trstu v počastitev 30-letnice osvoboditve bo v Kulturnem domu v Trstu v soboto 7. junija ob 21. uri. Vstop prost.

Mesečna maša za edinost bo v ponedeljek 9. junija ob 18.30 v Marijinem domu v Trstu, ul. Risorta 3. Sledi vpisovanje za letošnje ekumensko potovanje v Nemčijo in razgovor.

Dom v Tinjah na Koroškem priredi letošnji dva tečaja duhovnih vaj za duhovnike, ki bosta od nedelje 27. julija ob 18.30 do srede 30. julija do 14. ure in od srede 6. avgusta ob 18.30 do sobote 9. avgusta do 14. ure. Vodja obeh tečajev je dr. Anton Trstenjak iz Ljubljane. Tema tečajev bo kriza identitete sodobnega duhovnika. Pismene prijave do konca junija je poslati na naslov: Katol. dom prosvete-Kath. Bildungsheim, A-9121 Tinje-Tainach, Kärnten, Austria. Če ni odgovori s strani Doma, je prijava sprejeta.

DAROVİ

Za tiskovni sklad Katol. glasa: družina Terčon v spomin očeta Justa 20.000 lir (in ne 2.000 kakor je bilo pomotoma objavljeno); v počastitev spomina Jerneja Stoke družina Terčon iz Slivnega 10.000; Waschitz Hubert, Avstrija, 2.000 lir.

Za slovensko duhovnijo v Gorici: Kristina Mazora v spomin pok. Justa Terčona 10.000 lir.

V spomin dr. Alfonza Čuka: Irena Vetrlih v sklad Katol. glasa, za Alojzijevešče in za Zavod sv. Družine po 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Milič Josip 10.000; Dolenc Mario 5.000; Čok Zora 10.000; Agelji 5.000 lir.

Za cerkev na Ferlagah: družina Caviechioli 5.000 lir.

Za novi oltar v Bazovici: N. N. iz Gropade 5.000; Marija Križmančič 5.000; ob krstu Kristjana Mahnič 30.000; Francka Petaros 10.000.

Za ogrevanje bazoviške cerkve: Mariella Gandolfi iz Motela 5.000; Zadro Marko 12.000; Antonija Guštin 10.000; Gaetano Chiozzotto iz Padrič-Enel 10.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: sovrstniki, prijatelji, vaščani v spomin pok. Jožeta Kalca iz Gropade 9.000 lir.

Za cerkev v Ričmanjih: družina Kuret 5.000; družina Hrvatič 5.000; družina Senica-Kuret 10.000; sorodniki ob smrti Zorke Pregarc 6.500; ob obletnici pok. Milene Berdon družina 3.500 lir.

Za Baragov dom v Ričmanjih: Edi Velise 2.000; Vera Turk, Trst, 10.000; družina Berdon 10.000 lir.

V volivni sklad goriške Slov. skupnosti daruje P. K. z Oslavja 5.000 lir.

Za Slovenske goriške skavte: N. N. 50.000 lir ob jurjevanju; B. K. ob prvem sv. obhajilu 10.000 lir.

Za Olimpijo: N. N. 10.000 lir.

Za lačne otroke: ob slovesnosti prvega sv. obhajila Andreja in Mateja Terpin darujejo starši in krstni botri 50.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Širite »Katoliški glas«

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 22.45.

Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Sporod od 8. do 14. junija 1975

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Mlad. oder: »V družini«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Glasbena skrinja. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj. 14.30 Nedeljski vestnik. 15.45 »Napaka«. Dramatizirana zgodba. 17.00 Nedeljski koncert. 17.50 Operetna fantazija. 18.30 Sport in glasba. 19.30 Zvoki in ritmi. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 11.35 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slov. tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Baročni orkester. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi. 22.15 Klasiki ameriške lahke glasbe.

Torek: 11.35 Pratika. 12.50 Medigra za kitaro. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 Čopova pisma. 19.25 Za najmlajše. 20.35 R. Strauss: »Feuersnot«, operna enodejanka. 22.10 Nežno in tiho.

Sreda: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Deželni koncerti. 19.10 Družinski obzor. 19.30 Zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert. 22.00 Pesmi brez besed.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Skladatelji naše dežele. 19.10 Narava in sodobni človek. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Oglas«. Igra. 21.50 Južnoameriški ritmi.

Petek: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Sodobni ital. skladatelji. 18.50 Popevke. 19.10 Pripovedniki naše dežele. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert. 22.05 V plesnem koraku.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Liki iz naše preteklosti. 19.40 Orkester proti orkestru. 19.45 Pevska revija. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Odskočna deska«. 21.30 Vaše popevke.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob smrti dragega očeta

Jerneja Stoke

se toplo zahvaljujemo vsem prijateljem in znancem, ki so se v tako velikem številu od njega poslovili ter ga počastili s cvetjem in dobrodelnimi prispevki. Posebno se zahvaljujemo gg. duhovnikom, dr. Stanku Janežiču, zboru »Vasilij Mirk«, godbenikom, domačemu in openskemu cerkvenemu pevskega zboru, pevovodji Milotu Cibicu, govorniku dr. Teofilu Simčiču ter prijateljem in zastopnikom Slovenske skupnosti.

Družine Stoka, Kuk in Rustja s sorodniki

Kontovel, 4. junija 1975

Spominska proslava v Rižarni bo v nedeljo 8. junija 1975 ob 18. uri